

Fookusgrupp A, november 2014, 8 osalejat

Peale enda ja intervjuu eesmärkide tutvustust otsustab üks osaleja loobuda. Põhjuseks kahtlustav suhtumine anonüümsusesse ning skeptilisus oma osalemise vajalikkuse suhtes.

Mo: Kui kaua te olete päästjatena töötanud?

Ad: igauks räägib, kui kaua ta on päästeteenistuses töötanud ning kuidas päästjaks sattus.

Mo: Millised on teie tavalised kokkupuuted teiste üksustega? Päästjatega, keskuse erinevate osakondadega?

A1: Erilisi kokkupuuteid ei ole. Me oleme-elame siin ääremaal omaette. Mõnel sündmuskohal saad teiste komandode meestega kokku, aga muidu mitte.

A2: Jah, ainult suuremal tulekahjul või mõnel õnnetusel. Kontori poolega ei puutu meie kokku. Ainult kui tööle tuled või selline.

A1: Meie asjad ajab kõik pealik ära. Ja meil ju piirkonnajuht ka siin. Kui midagi on vaja, siis saame tema poole ka pöörduda.

A3: Ei puutu teistega eriti kokku.

Mo: Aga kuidas info, tööalane info teieni jõuab?

A4: Pealiku kaudu. Komandopealik räägib meile, mis suured bossid on otsustanud ja millised muudatused on jälle sisse viidud.

A5: R kaudu jah, kõigepealt.

Mo: Aga kas te meili või uudiskirja loete, siseveebi kasutate?

A1: Ei kasuta.

A3: Mul ei ole paroolegi meeles.

A4: Meile vahel loeme, kui midagi muud teha ei ole. Meil siin pundi peale üks arvuti. Opil on ka, aga tema arvutis me ei käi.

A2: Vahel vaatame jah, aga siis on postkast nii umbes, et ei viitsi sorteerima hakatagi.

A5: Mina vahel ikka loen. Aga kuidagi siin on see asi, et kui üks loeb, siis teised ootavad. Või kui üks loeb ja midagi huvitavat avastab, siis räägib teistele ka.

A7: Pigem on nii jah, et räägime teistele edasi, kui midagi tähtsat kuuleme. Või pannakse see seinale.

Mo: Teadetetahvel teil siis töötab?

A6: Töötab, töötab.

A7: Ma ütleks, et kõige paremini töötab, sest mõni asi läheb kõrvust mööda või ei jää meelde, seinal on pideva pilgu all ja kogu aeg meeles. Me siin just arutasime, et äge vaadata, mida teine vahetus jälle üles riputanud on.

Mo: Kas te teist vahetust peate kolleegideks?

Ad: Ikka, kindlasti.

Mo: Keda veel te peate kolleegideks?

A6: Kõiki päästjaid.

A4: Ma arvan ka, et päästjad on kolleegid.

Mo: Olenemata siis sellest, kas siin või kuskil mujal?

A4: No lähemad kolleegid on need, kes on siin. Oma vahetus ja oma komando.

A6: Siis see ring läheb järjest suuremaks. Siis maakonna päästjad ja siis kõik, kes töötavad Lõuna päästkeskuses.

Mo: Kui tihti ja milliste kanalite kaudu te suhtlete kolleegidega?

A1: Ega teistega eriti ei suhtle, mingit sõprust ei arenda. Et hakkaks nüüd kirjutama või helistama. Lihtsalt niisama, kui mingi üritus on ja siis kokku satud.

A7: Miks ma peaks kellelegi teise maakonda helistama, ma ei tea nende numbreid ja nägusidki? See, et ma neid kolleegiks pean, ei tähenda, et me pidevalt helistame või külas käime. Lihtsalt, et meil on üks töö, see tähendabki kolleegid.

Mo: Aga kontori inimesed, kes Tartus on?

A3: Meil ei ole ju kokkupuudet nendega.

A1: Ma arvan, et võib olla kolleeg pigem need, kes meil siin on, aga kes ei ole päästjad. Ma mõtlen V ennetaja ja M. Nad on ikkagi meie maja inimesed.

A7: Ülemused küll kolleegid minu jaoks ei ole.

A2: No mis kolleegid bossid on? See, et me ühes asutuses töötame, ei tähenda, et kohe kolleegid. Kas direktor ja koristaja on siis kolleegid selle loogika järgi, mis siis, et ühes firmas töötavad?

Mo: Nagu ma aru saan, te juhtidega siis eriti ei suhtle?

A1: Õnneks pole vaja suhelda.

A2: Pole jah sellist tahtmist. Ja vajadust ka.

Mo: Aga milline on suhtlemine väljaspool tööaega?

A5: Mõned suhtlevad omavahel vähem, mõned rohkem.

A4: See on ikka nii. Mõnega käid kalal või jahis. Oma vahetusega suhtled ka vabal ajal rohkem.

Mo: Kas te komandos oma üritusi korraldate?

A2: Komandos peame omaette sünnipäevi.

A4: Kontor (10 inimest) peab omaette, komando (22 inimest) teeb oma vahetusele välja. Tehakse pidulikum lõunasöök või midagi sellist.

Mo: Aga muid üritusi veel?

A5: Kunagi tegime tuletõrjespordivõistlust, paar aastat. Nüüd mitte. 2006-2007 tegime vastlapäeva, oma raha eest.

Mo: Kas enam ei tee midagi?

A5: Raha võeti ära. Meil olid ju jõulupeod ka enne eraldi.

A2: Kõik oleneb sellest, millised vahendid on jäänud. 2000.-ndal oli buss inimesi täis, käidi üle Eesti üritustel. Nüüd ei lubata asutuse transporti kasutada.

A1: Inimesed olid varem osavõtlikumad. Tänapäeva keegi ei taha.

Mo: Miks?

A1: Me ei ole enam eraldiseisvad. Identiteeti ei ole enam. On nemad kuskil kõrgel ja meie. Tegelikult ei saagi aru, mida inimesed tahavad. 2006. oli oma identiteet, peale liitmist on see kadunud. Piirkonnajuhtidel või komandopealikel ei õnnestu küll mingit ühtsustunnet tekitada.

A5: 2010. aastal, kui Sangastes jõulupidu tegime, sellepärast, et oma maakonna inimesed ei tahtnud enam tulla, siis saigi pidu üle regiooni tehtud. (2010 lõpus anti inimestele teada struktuurimuutusest – paljud koondati)

Mo: Mis veel võivad olla põhjused, miks osa ei võeta?

A7: Ei ole huvi üritustest osa võtta. Pärnus toimunud konverents (2012) oli hea, Märt Treier julges kõrvalolijana ka kitsaskohtadele tähelepanu tõmmata. Vanad olijad ei julge öelda, parem suud mitte pruukida. Noored on lollid, ei tea, mida küsida. Süsteemist seest sõnavõetud on liiga positiivsed, paitavad. Väljast tulijad ütlevad, mis on sitasti.

A1: Elutempo on kiire, juuakse kodus umbe.

A7: Ei ole transporti, kauge, Mitu tundi lihtsalt laua taga istumist. Nädalavahetusel ei taha töökaaslastega juua. Päästeameti inimesed näevad maailma läbi 112 ja punaste autode akende, aga maailmas on veel palju muud.

A2: Pole kainet juhti, me oleme kõik harjunud jooma, ei saagi peole tulla.

A4: Vahetustega töö – ei saa graafikut tõsta, sest mehi on vähe ja ületundide eest ei maksta.

A1: Asi ei ole rahas, vaid muudes valikutes. Vii või kandikul, inimesed ei lähe, ei taha minna päästeameti üritustele.

A3: Tegelikult on nii, et kui sa tahad, siis osaled, leiad võimalused.

A2: Kogu elu on üldisem – nutiseadmed ja muud värgid.

A1: Päästjad ei tahagi suure süldilaua ümber, juhtkond segab. Nad ütlevad – miks ma pean sinna suurde seltskonda minema.

A2: Kõik on tahtmise taga. Alati on põhinimed, kes käivad.

V1: Seal võib vahe sees olla, kas päästeameti või keskuse üritus. Suur seltskond ei paku huvi, ühisosa ei ole.

A4: Pidudest ei saa osa võtta, sest kuupäev ei sobi – näiteks praegu ei tea, kuna naise jõulupidu on. Ja lapsi ei ole kuskile panna. Kaugus ka.

A2: Inimesed ise ei tule, päästjad mõjutab pealiku käitumine. Pealik ei saa sitta promoda – peab olema väga huvitav – esinema kuulsused, hea ansambel, et kõik vaataks ja ahhetaks.

A5: Perepäevad – läheb kalliks, kui amet ei toeta, kõik oma raha eest on ikka ränk.

A4: Jõulupeost veel – üks põhjus on raha. 10€ - mille eest? Oma joogid lisaks, perele on see kallis. 4 tundi istu, kannata süldibändi.

A7: Mulle stiilipeod ei sobi – tahetakse vabalt olla, teha, mis ise tahan.

A5: Inimesed ei tunne ennast selles suures seltskonnas hästi. No kas ma hirmsasti tunnen peale seda sidet ida või lääne keskuse töötajatega? Mingit kontaktid ehk tekivad, aga pikemaajalisi suhteid küll mitte. Ma ei ole kuulnud, et keegi oleks rattasõidul tutvunud ja pärast abiellunud.

Mo: Selge. Aga kas ühisüritusi on teie arvates piisavalt?

A1: Päästjatele ei teha suurt midagi. SPA-seminarid on juhtkonnale, kes ei jõua aasta lõpus neis ära käia.

A3: Meile ei ole eriti midagi pakutud. Kui on, siis oma vabast ajast. Oma vabast ajast ei lähe, teised saavad minna oma töö ajast, miks meie peame minema vabast ajast. Öeldakse, et mis te virisete. Aga nende töökorraldus ju võimaldab käia ja meil ei võimalda muud moodi.

A1: Ei peagi päästjatele spa-d pakkuma, vaid ujula või spordisaali kasutamise võimalust pakkuma. Need on päästjate jaoks samasugused väljundid ja võimalused nagu juhtkonnale SPA.

A6: Seda võiks korraldada seminaride rahade eest.

A1: See on hea motivaator. Ei tekiks kadedust ametnike vastu.

Mo: Aga spordivõistlused? Rattamatk?

A3: Selleks peab olema varustus ja ettevalmistus. Meil on küll selliseid, kes sellest väga huvitatud on.

Mo: Miks teie arvates ühisüritusi tehakse?

A1: Vaba aja veetmine töökaaslastega, vabas õhkkonnas suhtlemine, vaheldus.

A4: Sportimiseks, koos olemiseks.

A2: Et koos töökaaslastega aega veeta.

A5: Oluline on hea seltskond, töökaaslastega suhtlemine.

A6: Head seltskonnamängud, mis ühendavad. Et saaks tantsida, mängida seltskonnamänge.

A3: Minu arust et pakkuda meelelahutust ja head söömaega.

A7: Tegelikult on nii, et üritusi on vaja rohkem juhtkonnale. Nemad saavad näidata, et näed, tehtud. Koolitatud, meelt lahutatud. Aga tegelikult on kõik mõttetud. Teabeüritused – esinevad noored oinad päästeametist, kes asjast midagi ei tea. Vanemad olivad vaatavad – mis nüüd, lõppeks juba! Sellistel üritustel ei ole mõtet. Inimesed teevad seal ise tõsist nägu. Nagu riik peab PÄa-d, ei saa talu pidada [---]

Mo: Kas siis tuleb välja, et üritusi ei olegi vaja?

A1: Igal juhul peavad olema.

A6: Üritused tuleb teha meeldivaks, formaate muuta.

Mo: Kas teie käest on arvamust ürituste kohta küsitud?

Ad: Ei ole.

A7: Õppida tuleks vigadest, aga tagasisidet ei ole küsitud.

Mo: Ma annan teile väikese küsimustiku. Püüdke need kastid ära täita ja siis vaatame koos edasi, kui olulised need sündmused on ja kuidas nad eesmärgi on täitnud.

(semi-standardiseeritu küsimustiku täitmine).

Mo: Vaatame koos ürituste olulisust. Püüame välja tuua, millised on iga ürituse tugevused ja nõrkused. Nii, esimene on talvepäev.

A1: Ei ole sellest kuulnudki.

A4: See rohkem nagu kontorirahvale suunatud üritus.

A7: Nendele endile ongi see oluline, teistele mitte.

Mo: Aga mis võib olla selle ürituse eesmärk?

A4: Koos sporti teha või ma ei tea, mis seal talvepäevadel tehakse.

A5: Lihtsalt meelelahutus.

Mo: Hästi, aga perepäevad?

A2: Seal on nii palju rahvast koos. Ma arvan, ma ise ei ole tükil ajal käinud.

A3: Halb on see, et kõiki ei tunne.

Mo: Aga mis võib olla perepäevade eesmärk?

A6: Meelelahutus, ühtsustunde tekitamine – kogu päästeamet ikkagi koos.

A7: Mingit ühtsustunnet nad ei tekita.

A2: Perepäevad ei peagi peretunnet tekitama. See on sellepärast, et on mõeldud kogu perele meelelahutuseks.

A7: Juhtkonna arvates see mõjub väga motiveerivalt, aga tegelikult mitte. Ja meelelahutus on seal ka väga kaheldava väärtusega.

A1: Iga komando, kes kohale läheb joob oma põõsa all, joriseb omaette, tantsib ikka oma naistega.

A7: See on kuidagi alla käinud. Ma ei ole kuulnud, et keegi meilt siit eriti suvepäevadel käiks. Vanasti oli suvepäevadel või noh siis perepäevadel nagu teine jume. Kui olid maakonna omad.

A2: Ma olen ka kuulnud, et praegu on kehvemad, kui varem . Ikka vähe rahvast.

A7: Aga päästeamet mõtleb, et tuleb teha, et muidu ei teha mingit ühist asja ja kogu aeg on tehtud, aga tegelikult see kellelegi korda eriti ei lähe.

Mo: Hästi, läheme edasi. Igasugused matkad.

A4: Raba- ja kanuumatkast ei ole varem kuulnudki. Need jälle mingid keskuse üritused.

A5: Ma ei tea ka nendest midagi. Keskus ise teeb endale asju. Neil raha küll.

Mo: Tegelikult on see natuke teist moodi, aga las ta olla. Vaatame edasi.

A5:: Rattamatka eesmärgiks on sportlik koos tegemine.

A7: Aga seal käib ikka ka väike osa ainult ja ülejäänute jaoks see ei ole oluline.

Mo: Jah, aga vaatame, kas sellele väiksele osale tehtuna eesmärgid täituvad.

A4: Täituvad ikka, sest kes on käinud, on rahule jäänud.

A2: Eks ta väike vaheldus võib-olla ole jah.

Mo: Rogain.

A3: Ei ole kuulnudki sellisest (keegi ei ole).

Mo: Aastalõpupidu.

A2: Jõulupidudest meil siin veidi oli juba juttu.

A3: See on puhtalt meelelahutus ja omavaheline suhtlemine.

A5: Aga kõigiga sa ju nagunii ei suhtle.

A3: Ei suhtle kindlasti, ikka nendega, keda tunned, kellega koos lähed. Oma punt.

A7: Oma seltskonnaga suhtled, aga teised ikka kõrvale. Ja ma ei lähe ju M-ga ometi tilulilust või veel hullem tööasjadest rääkima.

A4: Istumine, õgimine ja purjus peaga tööasjade ajamine – see on kõige õudsam.

A2: See on ikka selline traditsiooni jätkamise jaoks ja seda eesmärki see täidab. Meelelahutust ka.

Mo: Kas motiveerib ka?

A2: Otseselt mitte, aga ...

A6: Mulle meeldib, et saab kaaslasega tulla.

A5: Kui tulla kaaslasega, siis tema peab kuulama tuletõrjumise jutte. Ei saa ka ilma kaaslaseta, aga ka tal peab olema huvitav.

Mo: Aga motivatsiooni kohalt?

A6: Ega ta ei motiveeri eriti, motiveerivad muud asjad. Kui sulle õlale patsutatakse ja öeldakse, et tubli töö ja tänatakse.

A2: Või niisama hea sõna öeldakse.

A4: Või kui saaks mingi rahalise preemia, see tõstaks kõige rohkem tuju.

A1: Kui palka tõstetakse, siis kohe tahaks parema meelega tööle tulla.

A4: Isegi tänukiri oleks tore saada. Kas siis tõesti meie töös ei leita midagi, mille eest tänada.

A5: R võiks küll meile rohkem head sõna öelda [isiklik kriitika]

A3: Päästjad kui tunnevad, et neid on mees peetud, siis see ikka motiveerib natukene. Kui üritused oleksid väga vinged ja kõik tahaksid sinna minna, siis oleks see jälle teisipidi halb, sest keegi peab ju alati tööl olema. Kunagi ei saa kogu komandoga minna, kui isegi tahaks.

A6: Ma üldiselt arvan, et ega tegelikult kõik ei taha nagunii minna. Kes meist siin on käinud jõulupeol. Kuidagi kaugeks on jäänud kogu see jant. Viimasel jõulupeol oli minu jaoks nii palju võõraid. Ja ma arvan, et rohkem ma sinna ei lähe.

Mo: Aga nüüd tulevad puhtalt päästjatele mõeldud üritused.

A1: Kutsemeisterlikkuse võistlusest oleme ikka vahel osa võtnud. See on ainuke, mis veel jäänud on. Tuletõrjespordivõistlusel on juba profid. Meil A käib oma komandoga või mingi oma pundiga, aga muidu ei ole seal meil küll midagi teha.

Mo: Kas kutsemeisterlikkuse võistlused on teile olulised ja kas nad oma eesmärki täidavad?

A2: Ega midagi ei juhtuks, kui nad olemata oleks. Aga kui juba on selline traditsiooni või käsk antud, et tuleb käia, eks me siis läheme.

A5: Igal juhul on tore, et on. See ei ole meile küll meelelahutus päris otse, aga midagi ikka. Kui pärast saaks vinget peo teha, siis oleks asjal teine jume.

A3: Sa ei saa midagi ilma rahata.

A2: See on päästjatele tunnustuse jagamine, natuke motiveerib võib-olla ka. Eliitkomando võistlus käib ka samasse patta. Me ei ole siin nii kõvad tegijad, et sinna minna. Meil ei ole selliseid võimalusi. Ja üldse....

A5: Kõrghoone kuningas on ka jälle selline väga sportlik värk ja tahab ikka pidevalt harjutamist.

A6: See on Tallinnas, ja meil ei ole ju transporti, et sinna minna. Bussiga lähen, varustus seljas või?

Mo: Kuidas eesmärgiga lood on?

A6: Nii ongi, et kuskil kellelgi on mingi mõte tulnud, et tuleb teha ja nüüd tehaksegi. Eks ta võib põnev olla, aga tavalisele päästjatele see küll mõeldud ei ole.

A5: Ikka on, aga see, kas sa minna saad, on iseasi.

A6: Ja aumärkide jagamised on sellised, et sinna saavad ju ainult need, kes on kutsutud. See on küll tänuüritus, aga väga väikesele seltskonnale.

A7: Täname peaks ju kõiki päästjaid, ega need, kes saavad aumärgi üksinda ei möllanud. See on meeskonnatöö, kogu meeskonda peaks tänama.

Mo: Me rääkisime, et kõik üritused ei motiveeri, aga kas nad aitavad kaasa suhtlemisele?

A3: Suheldakse nende, keda tunned. Kui oled oma komando meestega läinud, siis suhtled ikka nendega või teise vahetuse meestega. Teiste komandode omadega ka, aga vähem.

A5: Mis mul on teiste inimestega rääkida. Omadega ikka.

Mo: Aga teiste keskuse töötajatega?

A3: Rattasõidul ka näed neid, aga üldse ei suhtle, oled oma tuttavas pundis.

Mo: Kuidas juhtkonnaga suhtlemine tundub?

A1: Miks on meil, tavalistel rottidel, vaja minna bossidega suhtlema? Mul oleks neile ainult sitasti öelda. [---].

A2: Peol nagu ei taha halbu asju rääkida, häid ei ole. Ja näiteks rattasõidul ...

A3: Seal on tunda, et üks seltskond on nagu kõrgemal. Nad ei ole lahke näoga, ei kutsu suhtlema. Mind nagu tõrjutakse. Alluvad tahaksid küll rääkida, aga juhtkond ei taha. Nad oma omas kestras, ei lase ligi..

A7: Tegelikult peaks vältima seksioonide ja gruppide tekkimist, kui me tahame kõik ühtsust või mida iganes arendada, aga suurel üritusel see ei tule välja. See on paratamatus ja loogiline asjade käik, et suhtled nendega, keda tunne.

A2: Ja ega suured ülemused ei tule ka meie käest küsima, et kuidas teil läheb või mis iganes.

A1: Nad võiksid käia vahel ka niisama komandos ja meie vastu huvi tunda. Meie käest küsitakse, miks me ei tunne huvi päästeameti asjade vastu. Aga meid on ju täiesti ära peedistatud, ära nullitud. Miks ma peaks siis veel huvi tundma. Minu vastu ei tunne keegi huvi.

Mo: Selge, siis suhtlemist teiste üksustega eriti ei ole?

A7: Ei tule initsiatiivi kummaltki poolt. Ju ei ole ikka vajadus nii suur.

Mo: Aga organisatsioonikultuuri seisukohalt – kas üritused mõjutavad kultuuri.

A3: Mingil moel ehk mõjutavad.

Mo: Mis veel organisatsioonikultuuri mõjutavad, millest see kultuur koosneb?

A2: Milline üldine õhkkond on. Mida me austame. Mis on tähtis. Mis on väärtused.

A1: Suhtumine.

A7: Mulle millegipärast tundub, et need päästeameti väärtused peegeldavad vaid juhtkonna väärtusi. Neile on oluline ühtsustunne, lojaalsus, pühendumine. Päästjate jaoks on oluline tähelepanu, tunnustus, väärtustamine.

Mo: Kas te teate muidu päästeameti väärtusi?

A5: Need on sellised loosunglikud: oleme abivalmis ja oleme usaldusväärsed ja ...

A6: Oleme julged.

A1: Aga juhtkond ise ei julge julge olla ja oma vigu tunnistada. Et nad on otsustanud midagi täiesti ebamõttekat [juhtkonna kriitika]

A7: Meil ei ole mingit töökultuuri, kõrget töökultuuri. Meil on käsukultuur, teeme seda, mis öeldakse ja jutul lõpp. Me ei saa ise midagi otsustada. Miks me peaks siis kultuuri üle otsustama? Mis see muudab. Võib-olla kontoril on mingi kultuur, see on neile võib-olla oluline.

A6: Minu arust on meil kaks töökultuuri: päästjatel ja nendel, kes töötavad 8-17-ni. Meil on tööd erinevad, siis on ka töökultuur erinev.

A1: Ja siis on ka kogu mudru ja muu kultuur erinevad.

K7: Raske on saada omaks st tunda ennast ühena meist. Tulen nagu näidendisse, rolli täitma, ajan oma le rii ded selga ja olen mulle ette nähtud rollis. Aga minu maailm ja

väärtused ei lähe kokku sellega, mis ma siin näen. Lohakus, laristamine. Kõrgemal tasandil, aga päästjatele ületunde ei maksta, juhatusel on kogu aeg mingid spa-d, preemiat ei saa kõigile jagada jne.

Mo: Aga kuidas te tunnete, kas teie saate kuidagi kaasa rääkida ja kultuuri arendada (üksmeelne vastus: ei).

K4: Meid nagunii ei kuulata, mis mõttega üldse hakata sellele mõtlema.

K7: Kui meie käest küsitakse arvamust, siis tegelikult peaks ju korraldajad ja suured juhid ja eksperdid ju ise teadma, kuidas on. Tuleme kokku, miinustest ei räägita. See on nagu taina sõtkumine, mämmerdamine. Ja kui keegi julgeb kritiseerida, siis tõuseb K püsti ja ütleb: „Nii on ja nii jääbki.“ Milleks siis küsida?

Mo: Kui ürituste juurde tagasi tulla, mida peaks tegema teist moodi, et need teile sobilikumad

oleksid ja osalema kutsuksid. Mõelge kasvõi jõulupeo peale.

A2: Tahan, et oleks maksimaalselt hästi organiseeritud. Et oleks hea õhtujuht, nagu hea pulmaisa või telemaastikul tegijad. Kui tehakse ülejala, siis mulle tundub, et mind on petetud, minult osalusraha välja meelitatud.

A1: Kui ta vastab ootustele. Ja on huvitav.

A2: Peab olema jõulumeeleolu toetav. Jõuluteemaline.

A5: Aga mulle need stiilipeod ei meeldi.

A6: Peab olema mõnus seltskond, hea muusikaga, tantsupõrandale kutsuv bänd.

A7: Peab olema piisavalt ruumi, söök on teisejärguline.

A3: Lõbus ja tore, nagu nad on olnud. Ja ikka kaaslasega. Ikka pidulik, et saaks lipsu ette panna, mitte villaste sokkide suusapidu. Minu naine saab aastast ainult selleks peoks ennast ilusaks teha. Ei taha talt seda rõõmu ära võtta.

A7: Kaaslasega või ilma – mõlemal oma head ja vead. Pead hoolitsema kaaslaste eest, sest kui ta kedagi ei tunne, võib tal igav hakata. Ise ei saa töökaaslastega siis suhelda.

A1: Ma arvan ka, et jõulupidu võiks pidulik olla.

A6: Pidula peab meelde jääv olema. Mängud ja tegevused: kaptenid valivad endale meeskonnad, et inimesed oleks kaasatud. Sellised mängud, mis sünnipäevadel ja pulmades tehakse.

Mo: Kas tants on tegevus?

A6: Kui tuled üksinda, siis pead hakkama partnerit noolima.

A4: Pidul peab olema lühike ja lõõv, tiheda kavaga, kuid ilma kõikikaasavate mängudeta. Vältima peaks piinlikkust mis kaasneb, kõik nõuda mängima, tantsima, laulma.

A7: Pidul peab olema selline, kus me saaks end tunda iseendana. Ja ei ole vaja ainult söömapidu ja istumist. Igal juhul mitte süldipidu.

A3: Palju head süüa. Aga vältima peaks ülerahvasust.

A1: Päästjad ei tahagi suure süldilaua ümber, juhtkond segab. Miks ma pean sinna suurde seltskonda minema?

A4: Vaja oleks selliseid, millel on inimesed koos ja komandost väljaspool. Üritused võiksid olla neile, kelle vahel on tihedam koostöö. Võib olla on selleks vaja välja pakkuda väiksemates rühmades olemist.

A5: Või kui ainult siis oma pealikuga. Või selline kogu meie seltskonna üritus siin komandos.

Mo: No jõuamegi enamvähem lõpule. Kas keegi tahab veel midagi omalt poolt lisada, mida ma ei küsinud, aga mis on ürituste seisukohalt teie jaoks oluline. Kui ei, siis teen väikese kokkuvõtte (kokkuvõte ja lõpetus).